

Roberto Saviano. Zero Zero Zero. Brombergs förlag.

År 2006 gjorde den italienske journalisten och författaren Roberto Saviano succé med maffiareportaget "Gomorra". Därmed dömde han sig själv, likt kollegan Salman Rushdie, att för lång tid av sitt liv leva gömd och med ständig livvakt. "Zero Zero Zero" är en slags vidareutveckling där Saviano kopplar ett globalt perspektiv på världens kokainhandel. I fokus hamnar därmed Sydamerika med de stora knarkkartellerna i Colombia och Mexico. Roberto Saviano berättar om kokainet som världens största handelsvara vilken omsätter ofattbara pengabelopp. Klanledaren Pablo Escobar använde varje månad gummiband för ett par tusen dollar enbart för att binda samman sedelbuntarna. I kölvattnet av dessa inkomster följer självklart maktkamp, intriger, tortyr och död. Roberto Saviano berättar om bestialiska illdåd tills det låter som små anekdoter. Tony Soprano framstår som en söndagsskolpojke i jämförelse med de namn och deras livshistoria som berättas här. Och det är någonstans här som "Zero Zero Zero" havererar som undersökande journalistik. Saviano staplar blodiga redogörelser och astronomiska dollarsummor ovanpå varandra i ett svulstigt språk mättat av storslagna metaforer. Ibland låter han andra röster komma till tals i sidlånga citat. Men på ett märkligt sätt talar dessa med ett språk som nästan är identiskt med Savianos eget. Som läsare blir jag osäker om det är verkliga anföringar eller om författaren lägger sina egna ord i andras mun. En förkärlek att skriva i presens förstärker förvirringen för läsaren. Vad som är 80- och 90-tal och nutid flyter samman. Det är som om Roberto Saviano bär på en egen besatthet, ett slags beroende, att berätta hur kokainet styr världshandel och politik. Det sker på bekostnad av översikt, rimlighet och proportion. Författaren ställer sig i vägen för sin egen skildring. Synd. För här finns verkligen något att berätta.

Jakob Carlander